

Wezmę ja żupan

Słowa: autor nieznany (XVIII w.)

Melodia: kompozytor nieznany (XVIII w.)

Opracowanie: Włodzimierz Sołtysik

Alla polacca

The image shows a musical score for the song 'Wezmę ja żupan'. It consists of three systems of three staves each. The first system contains the first line of lyrics: '1. We - zme ja zu - pan, we - zme ja kon - tusz,*'. The second system contains the second line: 'sza - ble przy - pa - sze; poj - de do dzie - wcy - ny,'. The third system contains the third line: 'poj - de do je - dy - nej, tam sie u - cie - sze.' The score is written in a 3/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). There are some handwritten annotations in blue ink, including a large 'W' and some circles around notes.

1. We - zme ja zu - pan, we - zme ja kon - tusz,*

1. We - zme ja zu - pan, we - zme ja kon - tusz,*

1. We - zme ja zu - pan, we - zme ja kon - tusz,*

3

sza - ble przy - pa - sze; poj - de do dzie - wcy - ny,

sza - ble przy - pa - sze; poj - de do dzie - wcy - ny,

sza - ble przy - pa - sze; poj - de do dzie - wcy - ny,

6

poj - de do je - dy - nej, tam sie u - cie - sze.

poj - de do je - dy - nej, tam sie u - cie - sze.

poj - de do je - dy - nej, tam sie u - cie - sze.

* Żupan (ozdobny strój z długimi rękawami, zapinany z przodu na guzy, guziki lub haftki) i kontusz (rodzaj długiej sukni wkładanej na żupan) stanowiły tradycyjny męski ubiór staropolski, noszony przez szlachtę do połowy XIX wieku. Kolejność słów we frazie: „Wezmę ja żupan, wezmę ja kontusz” nie jest przypadkowa: najpierw wkładało się żupan, a dopiero potem na wierzch kontusz.